

Tudi letos smo srečevanja bralnega krožka v tem šolskem zaključili s skupnim izletom - tokrat na avstrijsko Koroško, ki smo jo jeseni začeli spoznavati z izjemnim romanom Maje Haderlap Angel pozabe, ki nam je številna nerešena, odrinjena ali pa napol pozabljena vprašanja odstiral v popolnoma novi luči, s svojo večplastnostjo, izjemno občutljivostjo za narodnostno problematiko na stičišču dveh kultur in pretresljivo izpovednostjo pa se je dotaknil slehernega izmed nas. Na pot smo se odpravili s kombijem, ki ga je tudi letos varno vozil naš Jakob, okrepljeni še z osebnim vozilom Danice Jazbinšek, saj nas je bilo za kombi preveč. Pot nas je vodila čez Jezersko v dolino Bele in v Železno kaplo, kjer so se nam pridružile še tri ljubiteljice branja iz Maribora in kjer smo se srečali z bratom Maje Haderlap Zdravkom. Z njegovo živo besedo smo se začeli spoznavati s krajem in njegovo zgodovino in z vsemi tistimi dogodki, ki so v preteklosti tako usodno zaznamovali življenje Slovencev na drugi, »senčni« strani Karavank, in ki je prav zaradi zmagovitega protifašističnega upora Slovencev Avstriji po vojni omogočil neodvisnost v okviru predvojnih meja. Ogledali smo pokopališče, pa majhno, a izjemno uspešno krajevno galerijo, infocenter Geopark Krawanken/Karavanke in župnijsko cerkev sv. Mihaela s prelepimi poslikanimi okni slikarja Valentina Omana. Po krajšem predahu smo se odpravili v prelepo dolino Lepene s staro leseno vaško šolo, ki trdoživo in neupogljivo priča tudi o tem, kolikšen pomen so šolanju v maternem jeziku pripisovali naši predniki, in potem na domačijo Haderlapovih, kjer zdaj gospodari naš gostitelj. Popoldne pa smo si ogledali še muzej Peršman, kjer je tik pred koncem vojne, že na pragu tako željno pričakovane svobode zaradi izdaje izgubilo svoje življenje kar enajst članov družin Sadovnik in Kogoj, med njimi kar sedem otrok, le trije otroci pa so pokol podivjanih nacistov preživeli. Popoldne smo se na vrhu prelaza, od koder je bil prelep razgled na nesrečno domačijo Peršmanovih in na dolino Lepene s panoramo Karavank, Kamniških in Julijskih Alp v ozadju, poslovili od svojega gostitelja in vodiča, bogatejši za globlji vpogled v življenje naših rojakov onstran državne meje, saj so se nas njegova pripoved in pogledi na samotne kmetije globoko dotaknili in nas obenem tudi izjemno obogatili.